

ИЗВЈЕШТАЈ

о раду ЈУ Градско позориште „Семберија“ Бијељина за
2024. годину са Планом рада за 2025. годину.

Бијељина, март 2025. године

Извјештај о раду ЈУ Градско позориште „Семберија“ Бијељина за 2024. годину

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Стварање позоришта је дуготрајан процес, познато је. Упркос томе, у позоришту у Бијељини за првих пет година урађено је много више него што је било замисливо у оквиру кадровских и организационо-техничких могућности. Наше младо и мало позориште, још увијек у развоју, и у овом кратком периоду успјело је да се потврди на значајним фестивалима и гостовањима, и значајно се позиционира на регионалној позоришној мапи.

Рад позоришта ометали су у 2024. осим нестабилног и неизвјесног финансирања и немогућност попуњавања систематизацијом предвиђених радних мјеста за позориште специфичним профилима стручности, стање опремљености средствима за рад адекватним за позоришну дјелатност и други проблеми. Прије свега, бијељински театар, као специфична и изузетно комплексна умјетничка организација, нема своју зграду. Није то једини случај, ни у овој земљи ни региону, да двије или више институција и организација раде под истим кровом. Градско позориште „Семберија“ са Центром за културу „Семберија“, хармонично функционише, али постаје претијесно за одвијање свих битних програма позоришта, значајних градских манифестација и других вриједних културних садржаја.

Чињеница која се заборавља је и то да позориште барем 6-9 сати дневно користи позорницу за пробе, тј. онај дио активности који јавност не види, а поменуто у нашем граду најчешће није могуће. Такође, само техничко постављање представа за извођење некада траје и по пола дана, а постојећа позорница готово никад није толико слободна. Са развојем града Бијељине, развиле су се и културне потребе, тако да је потреба за новим просторним капацитетима постала неопходност.

Стога је најбоље да Позориште има своју зграду, функционалну и по стандардима који важе за савремену продукцију и реализацију позоришних и сродних програма, али до остварења те намјере, која захтијева значајна улагања, немогуће је доћи без, прије свега, чврсте ријешености Града Бијељине и његове подршке уз предан ангажман свих других друштвених фактора. Градско позориште „Семберија“ је својом досадашњом дјелатношћу, продукцијом, извођењем представа на матичној сцени, те на фестивалима и гостовањима, наградама и признањима, критичким оцјенама позоришних стручњака, општим утиском у јавности, доказало потребу за изградњом намјенског објекта Позоришта. Са седамнаест представа, колико их је произведено за пет година

постојања, Градско позориште говори убједљиво о томе да је изградња зграде неодложна потреба.

У 2024. години Градско позориште „Семберија“ паралелно са свим осталим пословима, радило је и на развоју и његовању позоришне публике. Својим програмом настојало је задовољити потребе најширих слојева публике, а да при томе не оштети ничим позоришну умјетност. Освајање, односно стварање нове публике је једна озбиљна и комплексна игра, пуна незвијесности увијек, а нарочито у средини као што је Бијељина која је имала добро аматерско позориште, а то значи и одњеговану позоришну публику, па је онда тај развој нагло прекинут усљед ратних догађања, када ником није било до позоришне игре. Из аматерске фазе развила се и прича о професионализацији позоришта у Бијељини. Тај пламичак професионализма потпомогнут како отварањем умјетничких академија у Бијељини, тако и школовањем семберских кадрова на другим реномираним сценским академијама, је тињао дуго, и успио да се распламса, упркос и не малом броју оних Сембераца који су томе опирали.

Позоришта не може бити без љубави и посвећености, то је један облик завјереништва који тражи беспштедно залагање, не трпи калкуланте, него тражи оне који желе да му служе, и да му се посвете. Позориште има племениту мисију да човјека, ако је икако могуће, учини бољим. Понекад то дјелује као утопија, али није. Позориште је стварност, позориште артикулише живот, боји га бојама истине. Од прве представе нашег позоришта прошло је пет година. То је било велико искушење, та представа је директно задрала у живот и постављала питања и то управо онима који су одговорни за функционисање позоришта. Та представа је управо говорила о стварању позоришта и она се игра и даље, она се обнавља сваким својим извођењем, иновирана, тако да је сваки пут као премијера. *Комедија ометена у развоју* је толико чврста у својој наизглед лабавој драматуршкој структури јер она управо говори шта је позориште као феномен.

Уз све набројане потешкоће, којих смо били свјесни приликом оснивања и на чијем превазилажењу сви заједно (и Позориште и локална заједница) радимо из године у годину, Градско позориште „Семберија“ је успјело да припреми и изведе три премијере, од чега двије изузетно великог обима у току извјештајне календарске године.

У 2024 години Градско позориште „Семберија“ премијерно је извело представу Певање и ћутање Софке Николић која је победила на два Фестивала, а очекују је и бројна фестивалска извођења и у наредној, 2025. години. Прича о Софки Николић је продукт једног од смјерова репертоара нашег Позоришта чији је циљ позоришна опсервација биографија славних личности и догађаја Бијељине и Семберије (чудесна судбина Харија Џексона, митске фигуре Кнеза Иве од Семберије, Филипа Вишњића, итд.)

Друга велика премијера представљала је озбиљан продукцијски подухват. Виљем Шекспир, Веселе жене Виндзорске, поставка од 14 глумаца и преко 30 сарадника у

реализацији, урађена је у копродукцији са Крушевачким позориштем и представља, са продукционе стране, један од највећих позоришних пројеката у региону у протеклој години.

Осим ових програма, који представљају примарни позоришни рад, Градско позориште се трудило да и у оквиру других манифестација градског карактера узме учешће и на том плану поправи културну слику града.

Сви програми реализовани су уз максимално рационално располагање буџетским средствима добијеним од оснивача - Града Бијељине.

Упоредо са реализацијом основне дјелатности, активност запослених у Градском позоришту „Семберија“ била је усмјерена и на:

- оспособљавање волонтера и расположивих радника на опремању и реализацији представа, јер се ради о специфичном профилу позоришних занимања која су углавном дефицитарна,
- опремању и привођењу намјени просторија у Центру за културу одређених за припрему представа, декора и реквизите, као и гардероба, пробних сала, итд. које су неопходне за професионално функционисање позоришта,
- изради правилника и других интерних аката неопходних за функционисање Позоришта (без обзира на то што је позориште институција културе, оно је и предузеће, које кад се тек оснује има пред собом значајан рад у административном сектору).

Позориште је једна од идентитеских одлика Града. Стога, мјесто које нема организован институционални позоришни живот, а названо је Градом, морало би то одређење подвести под сумњу. Ту је сумњу Бијељина одавно развејала, његово Градско позориште је мобилизатор културног живота, супстраст градског културног живота.

ПРЕМИЈЕРНИ ПРОГРАМ

Пета година трајања Градског позоришта „Семберија“ била је у знаку прилагођавања дјелатности условима неизвјесне реализације буџетом предвиђених средстава, нарочито у посљедњем финансијском кварталу године.

Изведена су три премијерна програма које је публика и стручна јавност прихватила и оцијенила као вриједна умјетничка остварења. Ти умјетнички резултати потврђени су и на матичној сцени и на гостовањима те учешћем на позоришним фестивалима.

1. ГЛАСОВИ ПОЗОРИШТА

Текст: Миливоје Млађеновић, Ђорђе Косић, Давид Алић, Антон Павлович Чехов, Иван Вирипајев, Мирослав Антић, Љубомир Симовић, Горан Ибрајтер, Фадил Хаџић, Пола Вогел, Душан Ковачевић

Режија: Душан Тузланчић

Гласови позоришта су по вокацији музичко-сценски мозаик састављен „намјенски“, за обиљежавање четвртог рођендана Градског позоришта „Семберија“. Кренуло се од идеје је да то буде ретроспектива досадашњих естетских доемета нашег театра. Фрагменти из тринаест цјеловечерњих представа, колико је до тог тренутка настало у продукцији бијељинског позоришта, најмлађег позоришта у Републици Српској и најмлађег позоришта на српском језику, склопљени су у цјелину којом би требало да се језгру сталне позоришне публике укаже на развојни пут бијељинског позоришта, на његове најважније поетичке и стилске смијернице. У распону од традиционалне, класичне свјетске и домаће драме, до савремених свјетских и домаћих драмских струјања, поетског виђења позоришта до истраживачких позоришних огледања, ова интерактивна колажна представа требала је да потврди значај позоришта за укупни живот Града, као и да да пресјек тренутног нивоа позоришне естетике у Градском позоришту „Семберија“. У томе се више него успјело, чему је највећа потврда чињеница да је ова „типски“ рађена представа постала стална репертоарска јединица. Присутни позоришни критичари објавили су да су „...значајан естетски искорак направили веома брижљиво одрађени драматуршки захвати, који овај поступак издижу изнад колажа, дајући му чврсте основе засебног сценског дјела, које има своју структуру, заплет и катарзу...није ово само пресек дешавања на бијељинској сцени за четири године, ово је засебан драмски поступак који доноси на сцену надања, узбуђења, разочарења и стремљења најмлађег позоришта на српском језику...“

Играју:

Иван Петровић
Вања Кртолина
Душан Ранковић
Мирна Јовановић
Михаило Максимовић
Ненад Благојевић
Драгана Арсенић
Игор Кајмаковић
Љиља Лукић

Премијера	9. фебруар 2024.
Трајање	1 сат 5 мин
Режија, сценографија и костимографија	Душан Тузланчић / Разни аутори
Текст	Разни аутори
Музика	Разни аутори
Мајстор свјетла и тона	Мирза Јунузовић
Промо материјал и графичка обрада	Игор Кајмаковић
Фото и видео	Бојан Петричевић

2. Миливоје Млађеновић

ПЕВАЊЕ И ЋУТАЊЕ СОФКЕ НИКОЛИЋ

режија: Соња Петровић

У умјетничкој стратегији Градског позоришта „Семберија“ наглашена је и тенденција да се значајна пажња посвети у репертоару драмским дјелима и позоришним пројектима са тематиком и проблематиком која се тиче прошлости, садашњости и будућности Семберије (важне личности, феномени и догађаји који могу бити позоришно вјеродостојни а својим универзалистичким садржајем превазилазе карактер локалног).

Међу таквим личностима, скоро митских размјера, на подручју Бијељине и Семберије, била је и остала чувена пјевачица Софија Софка Николић. Славу је стекла у периоду између два велика рата пјевајући по свјетским метрополама, од Београда до Париза. Популарна пјевачица, чувена по њеним интерпретацијама севдалинки и староградских пјесама, у Бијељину се доселила 1936, после смрти ћерке Мариоле која је умрла од туберкулозе, у седамнаестој години. Породична трагедија је кључна тачка преокрета у њеном животу. Од „краљице севдаха“, како је биљежила ондашња штампа, постала је краљица туге. Умјетница ванредног гласа која је забављала и увесељавала кафанске госте и најширу публику широм Југославије и Европе, посвећује се ћутању и дубоком туговању.

Стога се представа о Софки Николић, у режији Соње Петровић, само дјелимично поуздава у биографију славне пјевачице. У представи је присутан само онај документарни ниво који ће бити база Софкине унутрашње драме, настале након смрти њене ћерке. Драмска оса представе су године и дани проведени у Бијељини са реминисценцијама, рефлексима сјећања на дане одрастања, сусрета са значајним људима из свијета умјетности и јавног живота (Бранислав Нушић, Раде Драинац, Тин Ујевић, Џозефина Бејкер, итд.) током бурне и успјешне каријере. Истовремено, то је и слика њеног доба и средине у којој је живјела, слика живота метрополе и паланке, драмска прича о умјетности и животу, смјена свијетлих и тамних страна људске природе и то све проткано снажном и сугестивном музиком, пјесмама које је пјевала Софка Николић у вријеме свог пјевачког успона.

Међутим, у основи Софкине личне драме је развој гриже савјести, Софкино одустајање од умјетности која јој је донијела славу, с намјером да тако саму себе казни због ћеркине смрти. Тако се отвара још један слој у представи који говори о улози жене, у овом примјеру жене/умјетнице, као каријеристкиње и мајке. Софкин је живот копија обрасца понашања и живота кафанских умјетника ромског поријекла, који се преноси с кољена на кољено (и њу је мајка напустила као дијете и отишла у свијет да пјева). Софка мисли да ће својим суспрезањем, одрицањем од среће и задовољства моћи да прекине тај ланац зле коби. Међутим, особу која се одриче даривања талента којим је обдарена, самоцензура води у аскетски живот без било каквих животних благодети и задовољства и она чини нови гријех, гријех према људској природи која би требало да је неспутана. Потпуно парадоксално, а опет у складу с традиционално укоријењеним остацима вјеровања у загробни живот, ћерка Мариола, с оне стране гроба, мајку Софку истрајно наговара да прекине „завјет ћутања“ и она то коначно чини, због „општег добра“ учествујући у организацији великог хуманитарног концерта за настрадале у катастрофалном земљотресу у Бањалуци. Тако представа *Певање и ћутање Софке Николић* израста у комплексну полифону драмску форму о жени/умјетници у суровом свијету мушкараца који, и данас као и у Софкино вријеме, још увијек, углавном, врше подјелу улога у друштвеном животу.

Ријеч редитељке Соње Петровић:

„Када мислим о овој представи, мислим о самоћи, мислим о грчу и кривици која је толика да се са њом живи, једе, спава и прича. Мислим о паралелном свету у коме живе они који су гласници и канали комуникације између загробног света и света живих. На који начин се та два света спајају? Где је тај простор у коме они долазе у контакт?

Софкина љубав према ћерки Мариоли/Марици толика је да се може тумачити и као архетип. Као један од најстаријих и најзначајнијих митова о односу мајке и ћерке; Мит о Деметри и њеној ћерки Персефони коју је отео Хад и одвео у подземље. Деметра се тада у својој највећој тузи повукла од богова и људи те на свет послала неплодност, узроковавши велике неиздрживе катастрофе и за људе и за богове. Одвојити се од свог дара, талента и своје сврхе средство је којим је Софка казнила и себе и цео свет, а који сматрам једнако великом пошасту као неплодност јер и сам дар ствара плодове.

Овај новосковани мит о Софки који илуструје положај савремене Деметре можда и није реална слика њеног живота или њеног карактера, али иде даље од свог архетипа и поставља питање данашњем друштву има ли Софка право на каријеру и дете или је нужно направити избор? Као и да ли ће жена, ако се одрекне талента и тада бити довољно мајка у свом капацитету, заносу и пуноћи или само физички присутна љуштура која се празни, исисава? Сва ова питања опседају Софку и натерала да о таленту мисли као о проклетству. Проклетству које је наследила од своје мајке, радећи по моделу који је једини имала.

Певаче севдаха доживљавам као мачке које виде у мраку, па нас често узму за руку и спусте дубоко у Хад. Међутим, повратак из подземља је оно што доживљавамо као катарзу у својој највећој пуноћи и екстази. Када ме је Софка одвела у Хад видела сам мајку која свесно одлази и напушта своје дете, а кад сам се вратила чула сам тишину из уста најбољег певача. Софка ме је казнила натеравши да мислим о неискључивости приликом избора и искључивости осећаја кривице.

Можда ово није прича о Софки Николић, него још један мит о силаску у подземље, па шта коме одатле треба, нека проба да понесе назад.“

Играју:

Бојана Милановић
Мирна Јовановић
Ненад Благојевић
Душан Ранковић

Драгана Арсенић
 Михаило Максимовић
 Иван Петровић

Музичари:

Игор Кајмаковић – клавира
 Станко Зарић – хармоника
 Ненад Бошњак - виолина

Премијера	5. април 2024.
Трајање	1 сат 30 мин
Текст	Миливоје Млађеновић
Режија и адаптација	Соња Петровић
Тотал дизајн	Ирина Сомборац
Сценски покрет и кореографија	Јована Ракић
Музика и дизајн звука	Ненад Којић
Дизајн свјетла	Стефан Асентијевић
Музички сарадник	Игор Кајмаковић
Асистент сценографа	Бојан Јовановић
Асистент костимографа	Марија Јаношевић
Израда маски	Јана Петровић
Продуцент	Душан Тузланчић
Мајстор тона	Мирза Јунузовић
Израда костима	Весна Карановић
Фото и видео	Бојан Петричевић
Столарски радови	Дарко Ивановић и Александар Спасојевић
Декоратер	Веселин Мирић
Гардероберка	Јована Голубић
Аутор фотографија	Бојан Петричевић - Four pixel studio
Дизајн плаката	Ирина Сомборац

3. Виљем Шекспир

БЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ

режија : Соња Петровић

Представа је настала у копродукцији са Крушевачким позориштем, као тековина сарадње братских градова Крушевца и Бијељине.

Ова комедија истражује савремене улоге жена у друштву, користећи хумор и иронију. Редитељка доноси савремени контекст у класичну причу, истражујући како се традиционалне родне улоге преплићу са савременим изазовима. Представа се бави питањима идентитета и очекивања, пружајући забавну, али и критичку перспективу. Кроз динамичну глумачку игру и креативну сценографију, „Веселе жене Виндзорске“ постављају питања о љубави, превари и друштвеним нормама, чиме се позива публика на размишљање о властитим вриједностима и изборима

Једина Шекспирова комедија раблеовске, каневалске атмосфере, доминантно прозна творевина настала за четрнаест дана, а на основу “молбе” краљице Елизабете Виљему Шекспиру да напише драму која приказује заљубљеног Фалстафа, а све у част дана Светог Ђорђа и у славу Витезова Реда Подвезице.

Осим у овој плаутовској комедији, Фалстаф се као епизодни лик јавља и у оба дијела историјске драме “Хенри IV”, а помиње се у “Хенрију V”. “Трапави дебелко Фалстаф, пародија оног страшног елсинорског из Хенрија, изванредно пластичан и занимљив тип трбушастог витеза”, изгледа да је својим карактерним особинама прибавио наклоност Њеног величанства, па је од аутора “наручила” комедију у којој ће се дебел “кофер кобасица” оваплотити, и то као изиграни љубавник.

Занимљиво је такође да је радња комедије “Веселе жене виндзорске” смјештена у Виндзор, градић близу Виндзорског замка, у Беркширу, у средишту Енглеске и по томе ова драма одступа од Шекспировог типа романтичне комедије која се догађала у далеким просторима Илирије, Белмонта или шуми крај Атине, а коју Нороп Фрај дефинише драмом “зеленог свијета”. Овај Шекспиров комад, дакле, усредсређен је да прикаже савремени живот енглеске средње класе елизабетанске епохе. И у њој, као у Сну љетње ноћи, или комедији Како вам драго постоји слично “ритмично кретање из нормалног свијета у зелени свет и назад” (Нотроп Фрај).

Бројне су тврдње критичара, али и шекспиролога да је кратак рок у ком је Шекспир требало да поступи по Елизабетином “задатку” имао као посљедицу естетски мање значајно дјело него што су његове друге комедије. Замјерка је, између осталих, и то да је ова драма без озбиљних и провокативних садржаја. Комедија се “исцрпљује у самодовољном заплету, у не много вјештом преплитању комичне сторије о

раскринкавању облапорног сер Фалстафа, који се, искључиво из финансијских разлога, удвара двјема часним виндзорским госпођама, и веома разуђене и недовољно јасне романтичне интриге о покушајима тројице просаца да се ожене госпођицом Пеџ”.

Упркос томе у њој се види шарено друштво нових ликова малограђанског сталежа, који дјелују животно увјерљиво и снажно. Веселе жене виндзорске нису само забавна, драма смијеха ради смијеха, него и сценски потентна форма која функционише и данас, уколико се драматуршки врло пажљиво адаптира и фокусира на проблематику која интригира данашњег гледаоца. Испод поменуте забаве јасно пробија и положај жене у тадашњем друштву, без обзира на њен сталеж и животно доба. Тај друштвени ангажман, близак данашњем добу избија сажето у исказу госпође Пеџ: “Ти се витезови знају одметнути у разбојнике, јер осим мачева не познају ништа друго. Боље се ти држи свога рода.” Овдје жене бране своју част, односно своју љубав, искључиво лукавством, јер је то једино оружје које им је на располагању у свијету мушке доминације у сваком смислу.

Ријеч редитељке

„Иза ове драме крије се легенда да је Шекспир ову драму написао по наруџби Краљице Елизабете, којој се свидео лик Фластафа у Хенрију IV. Она је јасно затражила да види овог витеза као љубавника. Шекспир је међутим, за овај задатак имао само четрнаест дана, а представа се први пут одиграла приликом годишње свечаности витезова Реда подвезице. Дакле, већ је имала наметнута велика очекивања, јасан циљ, публику и датум премијере. Мишљења о овом комаду подељена су, па тако имамо оне који тврде да “само у првом чину “Веселих жена” има више живота и радње него у целој немачкој књижевности” (Енгелс) или оне који кажу да драма носи обележје брзоплетог писања и спада међу мање цењена Шекспирова дела.

Поред основне линије радње овог комада која говори о положају жена у Шекспирово време, одбрани женске части и борби за равноправност као и чињенице да је наручилац ове уметности била жена, интересантан ми је и мотив наручене уметности. У овој ситуацији која је позадина самог драмског дела учитавам и читав савремени контекст стварања у позоришту и за позориште. Када се овакав корпоративни модел у ком је уметност производ примени на позоришну делатност било то 1598. или 2024. године настају управо брзоплете, недовршене и непромишљене представе. Време постаје најскупља роба, зато је неопходно за што краће време испоставити што бољи производ. Насупрот урушавању идеје позоришног процеса и фаза стварања, очекивања постају све већа. Услови су јасни; људима је потребна комедија, а позоришту “хит” представа и комерцијални успех. Премијера је заказана, иако је јадни мали уметник у почетној фази стварања, неки људи у холу поред већ купују карте. Карте нису јефтине, твоја плата је мала. Нервоза постаје све већа, притисак расте како се ред испред благајне повећава. Немаш права на грешку, успех је овде предуслов. Краљица чека, одбројава дане. Краљица ти верује И ослонила се на твој таленат, рад и истрајност. Не можеш да изневериш краљицу. Твој пораз може да постане државни удар, а ти прошлост. Боље

стварати овако него никако, мисли јадан уметник и ради. Долази сваки дан, труди се, верује и жао му је што не стиже да осети, преживи, свари, промисли, покуша, па можда погреша, оде негде па се врати. И у том вртлогу конзумеризма који нас вуче до самог дна да би нас катапултирао у небеса стојаћих овација, налазе се неки ентузијастаи, заљубљеници у уметност и позориште који и даље верују у процес, па тако налазе све могуће начине да се изборе за садржај, смисао... У контрапункту приче о веселим женама, неким новим моделима улоге жене у строго пуританском друштву је и савремена уметница- жена која је симболично на себе преузела превисе улога. Да ли ће позориште преживети капитализам и да ли ће жене добити нервни слом? Одговоре на ова питања нећете добити, потрудили смо се да вас ни мало не узнемиримо, јер нисте за то платили. Ово је ипак комедија, хит представа, репертоарска представа, фестивалска представа, представа од које се пуно очекује, зато "Ајде глумац нешто смешно".

Ријеч драматуршкиње

„Ишчитавајући оригинални комад, редитељка Соња Петровић и ја смо размишљале о тој сржи у Шекспировим Веселим женама виндзорским и како се она може тематизовати, обрадити и поставити на сцену. Две велике теме у комаду представљају лажно повлашћен а заправо потлачен положај жена, као и дубоке класне разлике у тадашњем елизабетанском друштву. Управо из те обесправљености и незадовољства настаје иницијални сукоб који покреће причу. Код госпође Форд и госпође Пејџ, то је њихов положај лутака у излогу, ограничени простор (кућа) којем припадају и једна увредљива понуда која само потврђује њихов статус објекта. Код Госпође Журке и слугу, то је њихов класни статус, жеља за самоодржањем, новцем и успут, намера да колико могу, оштете они који им господаре. Чак и Фалстафов бахати и делузивни план потиче од његовог положаја и немогућности да стекне богатство на "поштен" начин, али ће га за разлику од осталих, његово самољубље, превртљивост и охолост, сврстати у негативце.

Идеја је била да сместимо само причу (стилски и визуелно) у време и контекст који пре свега, на асоцијативном нивоу одговара представљању положаја веселих жена из наслова комада. Тако је избор пао на педесете године двадесетог века, прецизније: лажне Холивудске педесете, где све пршти од напретка, индустрија цвета, маркетинг јача и све, па и човек постаје производ. То је свет где су родне улоге јасно постављене. Жене парадоксално морају да раде све а да изгледају савршено. Мушкарци морају да зарађују, али им та зарада доноси слободу да се крећу куда желе и забављају колико желе.

Репер за жанр представља ситуациона комедија, телевизијски формат настао крајем четрдесетих година прошлог века, где је управо први ситком приказивао згоде и незгоде једног типичног брачног пара.

Кроз класичне конвенције жанра (типски приказ ликова, брзе дијалоге, језичке доскочице, мотив забуне, прерушавања, ковања завере и комично разрешење) и својеврсног мета слоја у причи, проблематизује се и демистификује сам процес настајања и извођења једне представе. Веселе жене виндзорске показују ту обесправљеност жена у патријархалном систему, затим огроман јаз између различитих слојева у друштву, али и нимало завидан положај глумца/актера у индустрији која их често третира као објекте, а парадоксално као крајњи производ очекује узвишеност, лепоту, перфекционизам“

Играју:

Ема Петровић
 Биљана Николић
 Марија Гашић
 Михаило Максимовић
 Иван Благојевић
 Стеван Здравих
 Бојан Вељовић
 Небојша Вранић
 Филип Милићевић
 Никола Ракић
 Душан Ранковић
 Ненад Благојевић
 Иван Петровић
 Јована Ђорић

Премијера	16. децембар 2024.
Трајање	1 сат 40 мин
Текст	Виљем Шекспир
Превод	Боривоје Недић
Режија	Соња Петровић
Адаптација и драматургија	Александра Јовановић
Костимографија и маске	Ирина Сомборац
Сценографија	Бојан Јовановић
Композитор и корепетитор	Ненад Којић

Сценски покрет и кореографија	Јована Ракић
Сценски говор	Ђорђе Марковић
Продуценти	Душан Тузланчић и Бранислав Недић
Инспицијент	Александар Вуковић
Суфлер	Виолета Стевић
Шминкерке	Марија Јовановић, Ивана Бранковић, Виолета Кртолина
Мајстор сцене	Саша Милићевић
Мајстор, декоратер	Веселин Мирић
Реквизитер	Далиборка Милићевић
Мајстор у радионици костима	Биљана Илић
Израда костима	Весна Карановић, Габријела Кнежевић
Осликавање маски	Сања Рајић
Гардероберка	Јована Голубић
Фотографије представе	Бојан Петричевић
Мајстори свјетла	Бојан Петковић, Мирза Јунузовић
Мајстор тона	Александар Милановић и Мирослав Делић

ГОСТОВАЊА И ФЕСТИВАЛИ

- Бања Лука, 23.3.2024: „Хасанагиница“ Љубомира Симовића у режији Душана Тузланчића - Народно позориште Републике Српске;
- Градишка, 23.5.2024: „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић, у оквиру Фестивала професионалних позоришта Републике Српске „Љубица“;
- Ивањица, 24.08.2024: „Кумови“ Душана Ковачевића у режији Драгане Милошевски Попове, у оквиру манифестације „Нушићијада“;
- Аранђеловац, 31.08.2024: „Хасанагиница“ Љубомира Симовића у режији Душана Тузланчића, у оквиру манифестације „Мермер и звуци“;

- Београд, 24.09.2024: „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић, у оквиру манифестације „Дани Српске у Србији“ у Народном позоришту;
- Живинице, 21.11.2024: „Кумови“ Душана Ковачевића у режији Драгане Милошевић Попове, у оквиру манифестације „Четвртком у позориште“;
- Тузла, 23.11.2024: „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић у оквиру Фестивала „Тузлански позоришни сусрети“, Народно позориште Тузла;
- Крушевац, 12.12.2024: „Веселе жене Виндзорске“ Виљема Шекспира у режији Соње Петровић;
- Источно Сарајево 24.12.2024: „Комедија ометена у развоју“ Миливоја Млађеновића у режији Душана Тузланчића, у оквиру фестивала „Међународни фестивал малих сцена“;
- Крушевац, 25.12.2024: „Веселе жене Виндзорске“ Виљема Шекспира у режији Соње Петровић;

НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА

- * НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА - Комедија ометена у развоју, Миливоје Млађеновић, режија Душан Тузланчић, Међународни фестивал малих сцена Источно Сарајево;
- * НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА - „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић, Фестивал професионалних позоришта Републике Српске „Љубица“ Градишка;
- * НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА - „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић, Тузлански позоришни сусрети;
- * ГЛАВНА ЖЕНСКА УЛОГА - Бојана Милановић за улогу Софке у представи „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић, Фестивал професионалних позоришта Републике Српске „Љубица“ Градишка;
- * ГЛАВНА ЖЕНСКА УЛОГА - Бојана Милановић за улогу Софке у представи „Певање и ћутање Софке Николић“ Миливоја Млађеновића у режији Соње Петровић, Фестивал Тузлански позоришни сусрети;
- * ПОВЕЉА МЕРМЕР И ЗВУЦИ - представа „Хасанагиница“ Љубомира Симовића у режији Душана Тузланчића.

У протеклој години угостили смо и следеће гостујуће представе и ансамбле у Бијељини:

- 13.5.2024: Драмски клуб Вирус „Гидионов чвор“ Џоне Адамс у режији Валентине Видаковић;
- 06.09.2024: Камерни театар 55 Сарајево, „Дјелидба“ Скендера Куленовића у режији Алеша Курта;
- 16.11.2024: СПКД „Просвјета“ Бања Лука, „Ко камен“ Драгане Мандрапе
- 29.11.2024: Театар Вук, „Јован Дучић, песник и амбасадор“ у адаптацији и режији Небојше Кундачине

ГОСТОВАЊА И ИГРАЊА ГЛУМАЦА ВАН ПОЗОРИШНОГ ПРОГРАМА

Што се учешћа у већим градским, и манифестацијама које су организовале друге градске културне институције тиче, морамо напоменути да се ГП „Семберија“ трудило да се тај ангажман подигне на виши ниво од досадашњег. У припреми наступа, вођено је рачуна о стручном и професионалном одабиру текстова, драматуршким захватима на њима, као и професионалној припреми учесника. По свим стручним коментарима и оцјенама, то је значајно допринијело подизању нивоа ових манифестација.

У оквиру свих већих и значајнијих манифестација у граду, позориште се трудило да се одазове и већем броју позива удружења грађана, колико је то било у могућности, а да не ремети своју основну дјелатност.

ОСТАЛЕ АКТИВНОСТИ

Основна дјелатност се огледала, поред припреме премијерних наслова, у покушају успостављања редовног репертоара. Напомињемо да је то један од најтежих задатака првенствено због чињенице за Позориште нема своју зграду и самим тим није господар свог времена. И поред тога, а уз максималне напоре и руководства ЦЗК, сваки петак у периоду јануар-јуни и септембар-децембар, проглашен је даном за позориште.

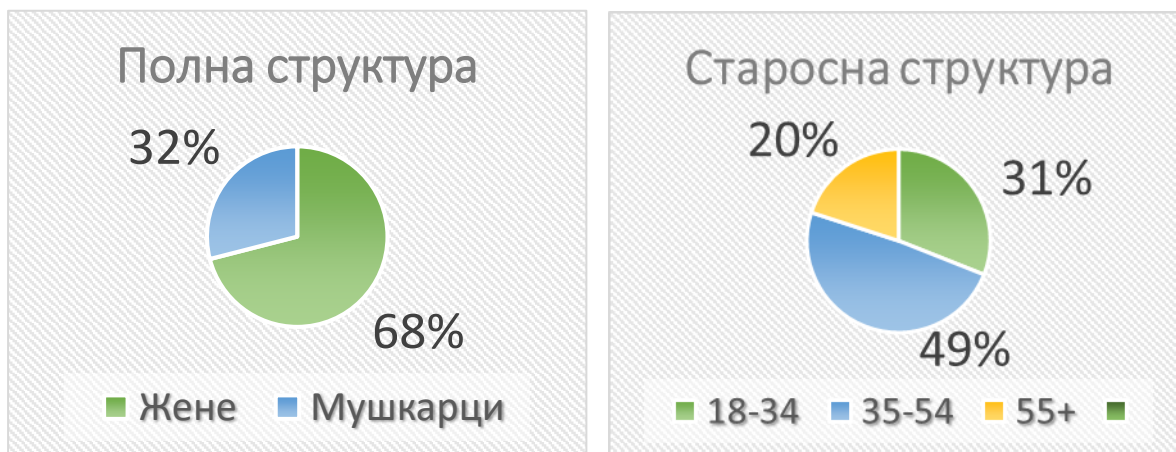
С обзиром на чињеницу да простор, а нарочито позорницу Центра за културу, користе бројна удружења и појединци (јер је то једини такав простор на подручју Града), успостављање колико-толико редовног репертоара сматрамо великим успјехом.

О седмичном и мјесечном репертоару редовно смо извјештавали јавност путем веб-странице, социјалних мрежа и плаката. Велику помоћ пружила су нам и градска и

приватна гласила, објављујући наш репертоар и најављујући све догађаје у организацији ГП „Семберија“.

Наше позориште у календарској 2024. години је сходно савременим тенденцијама извршило и добровољно анкетирање посјетилаца. Анкетирање је вршено у фебруару и октобру мјесецу, са узорком од 350 анкетираних. Наводимо неколико интересантних података:

Из поменутих података може се закључити да бијељинску позоришну публику у чине у високом проценту жене, као и да је старосна структура наклоњенија особама у зрелој доби. Поменути подаци показују реално стање и користиће за усклађивање репертоарске политике са постојећим стањем, као и за увођење евентуалних новина у репертоару и начина рекламирања истог. Евидентно је да младих сигурно нема у проценту са којим бисмо требали бити задовољни, али то не сматрамо искључивим проблемом позоришта, него друштва у цјелини.

ФИНАНСИЈСКИ ИЗВЈЕШТАЈ ЗА 2024. ГОДИНУ

ЈУ ГП „Семберија“ Бијељина било је корисник буџета у 2024. години

Бр. ПЈТ 0005504 у укупном износу 487.300,00 КМ и то:

РАСПОРЕД СРЕДСТАВА ПО ОРГАНИЗАЦИОНОЈ КЛАСИФИКАЦИЈИ - БУЏЕТ за 2024. годину								
РБ	ФУНКЦИЈА	ЕКОНОМСКИ КОД			ОПИС	БУЏЕТ 2024. год.	ИЗВРШЕЊЕ 2024. год.	РАЗЛИКА
		1			2	3	4	5
		ПЈТ			ЈУ ГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ "СЕМБЕРИЈА"			
					0005504			
		41			ТЕКУЋИ РАСХОДИ	437.300,00	405.249,08	+ 32.050,92
			411		Расходи за лична примања	302.000,00	298.049,56	+ 3.950,44
	0820			411100	Бруто плате запослених	296.000,00	295.720,79	+ 279,21
	0820			411200	Бруто накнаде запослених	6.000,00	2.328,77	+ 3.671,23
			412			135.300,00	107.199,52	+ 28.100,48
	0820			412200	Расходи по основу коришћења роба и услуга	2.000,00	1.096,25	+ 903,75
	0820			412300	Расходи по основу коришћења роба и услуга	7.300,00	0,00	+ 7.300,00
	0820			412600	Расходи по основу путовања	16.000,00	8.440,40	+ 7.559,60
	0820			412700	Расходи за стручне услуге	19.000,00	7.453,51	+ 11.546,49
	0820			412900	Уговорене услуге	70.000,00	72.669,90	- 2.669,90
	0820			412900	Трошкови репрезентације	9.000,00	5.539,46	+ 3.460,54
	0820				Расходи ван радног односа			
	0820			412900	Накнаде за Управни одбор	12.000,00	12.000,00	0,00
		51			КАПИТАЛНИ РАСХОДИ	50.000,00	22.920,96	+ 27.079,04
			511		Издаци за набавку опреме за културу	50.000,00	22.920,96	+ 27.079,04
	0820			511300	Издаци за набавку опреме за културу	50.000,00	22.920,96	+ 27.079,04
		УКУПНО ЈУ ГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ "СЕМБЕРИЈА"				487.300,00	428.170,04	+ 59.129,96
							Проценат извршења	87,86 %

Приходи

487.300,00 - Буџет Града Бијељина.

27.244,25 KM – Приходи од пружања јавних услуга

(Сходно устаљеним праксама трезорског начина пословања у Бијељини, властити приходи иду у Буџет града, и као такви, нису на располагању позоришту)

Расходи

Економски код 411100 (Бруто плате запослених) извршена је у висини од 295.720,79 KM од предвиђених 296.000,00 KM.

СТРУКТУРА И БРОЈ ЗАПОСЛЕНИХ НА ДАН 31.12.2024. год.

РАДНО МЈЕСТО	БР. ИЗВРШИЛАЦА	СТРУЧНА СПРЕМА	РАДНО ВРИЈЕМЕ
Директор	1	VII- 240 ECTS	пуно
Умјетнички директор	1	VIII - 480 ECTS	3/8
Помоћник директора за програм	1	VII- 300 ECTS	пуно
Глумац	6	VII- 240 ECTS	пуно
Секретар/правник	1	VII- 240 ECTS	пуно
Гардеробер/реквизитер	1	SSS	пуно
Референт за финансијске послове	1	SSS	пуно

Сва радна мјеста у позоришту, како она која су попуњена, тако и она непопуњена, а у оквиру предвиђене систематизације, усклађена су, како са Законом о позоришној дјелатности, тако и са Номенклатуром занимања у култури у Републици Српској. Сви коефицијенти за исплату плата су усклађени са Законом о платама запослених у области културе Републике Српске - плата се исплаћује по цијени рада од 110 KM, а топли оброк и регрес су саставни дио поменутих коефицијената. Позориште у извјештајном периоду НИЈЕ ПОВЕЋАВАЛО број запослених, јер то усвојени буџет није предвиђао.

Позориште је, као буџетски корисник, септембра 2023. године, у Приједлогу Буџета за 2024. годину, предвидјело реална средства на ставци 411 100, да би се обезбиједило нормално функционисење, јер је према одлуци Владе Републике Српске бр: 04/1-012-2-24329/23 (Сл. гл РС, бр: 114/23), дошло до повећања коефицијената за запослене у области културе Републике Српске (Сл. гл РС, бр: 11/19, 105/19, 49/21 и 68/22), што је

додатно повећало дефицит на овој ставци. Тај приједлог није ушао у Буџет за 2024. годину. Након тога, позориште је истим захтјевом интервенисало и дописом за ребаланс, који такође није усвојен. Штедњом на другим ставкама у посљедњем кварталу 2024. године, обезбијеђено је да укупни буџет не буде пробијен.

Трошкови бруто-плата и накнада за новембар и децембар 2024. године, на приједлог Одјељења за финансије, књижени су на conto разграничења 127 911, а потом прекњижени на conto обрачунског трошка 471 919. Због тих околности овај извјештај не садржи бруто-плате за новембар и децембар, а на осталим контима се појављују неутрошена средства.

ПРЕГЛЕД РАСХОДА

Укупни расходи на дан 31.12.2024. износе 428.170,04 КМ.

- **Конто 4111 - Расходи за бруто плате запослених:**

411 111	Основни расходи за плате	183 .523 ,04 КМ
411 112	Расходи за порез на плате	15 .377 ,40 КМ
411 192	Издаци за доприносе за пензијско и инвалидско осигурање	57 .779 ,92 КМ
411 195	Расходи за доприносе за здравствено осигурање	31 .856 ,99 КМ
411 197	Издаци за доприносе за осигурање у случају незапослености	1 .873 ,96 КМ
411 198	Издаци за доприносе за заштиту деце	5 .309 ,48 КМ
Укупно за рачун 4111 - Расходи за бруто плате запослених		295 .720 ,79 КМ

Економски код 411100 (Бруто плате запослених) предвиђен је за 296.000,00 КМ и извршено је 295.720,79 КМ.

- **Конто 4112 – Расходи за бруто накнаде трошкова и осталих личних примања запослених по основу рада:**

412 261	Издаци за дневнице за пословна путовања у земљи (нето)	1 .351 ,17 KM
412 262	Издаци по основу дневница за пословна путовања у иностранство (нето)	977 ,60 KM
Укупно за конто 4112 - Расходи за бруто накнаде трошкова и осталих личних примања запослених по основу рада		2 .328 ,77 KM

Економски код 411200 (Расходи за бруто накнаде трошкова и осталих личних примања запослених по основу рада) предвиђено је 6.000,00 KM а извршено 2.328,77 KM.

- **Конто 4122 - Расходи засновани на потрошњи енергенских, комуналних, комуникационих и транспортних услуга:**

412 232	Расходи за услуге коришћења мобилног телефона	974 ,84 KM
412 234	Издаци за поштанске услуге	121 ,41 KM
Укупно за рачун 4122 - Расходи по основу потрошње енергије, комуналних, комуникацијских и транспортних услуга		1 .096 ,25 KM

Економски код 412200 (Расходи по основу утrophа енергије, комуналних, комуникационих и транспортних услуга) предвиђено је 2.000,00 KM а извршено 1.096,25 KM.

- **Конто 4126 - Трошкови по основу путовања и смештаја:**

412619	Остали расходи за пословна путовања у земљи	6 .940 ,40 KM
412639	Остали трошкови на основу потрошње горива	1 .500 ,00 KM
Укупно за рачун 4126 - Трошкови по основу путовања и смештаја		8 .440 ,40 KM

Економски код 412600 (Трошкови по основу путних трошкова и смјештаја) је 16.000,00 КМ и извршено је 8.440,40 КМ.

- Конто 4127 – Издаци за професионалне услуге:

412 713	Трошкови услуга конверзије	Азијски (442,75 Ливе)
412 731	Трошкови штампања, графичке обраде, копирања, увезивања итд.	2 .393 ,08 КМ
412 736	Издаци за фотографске и филмске услуге	3 .600 ,00 КМ
412 771	Трошкови за услуге одржавања рачунарских програма	200 ,00 КМ
412799	Издаци за остале стручне услуге	817 ,68 КМ
Укупно за рачун 4127 - Издаци за стручне услуге		7 .453 ,51 КМ

Економски код 412700 (Издаци за професионалне услуге) износи 19.000,00 КМ и извршено је 7.453,51 КМ.

- Конто 4129 - Остали некласификовани трошкови:

412 933	Расходи за бруто накнаде чланова Управног одбора	12 .000 ,00 КМ
412 937	Расходи за бруто накнаде по уговору о раду	65 .342 ,21 КМ
412 938	Расходи за бруто накнаде за привремене и повремене послове и уговор о допунском раду	1 .692 ,41 КМ
412 941	Расходи по основу репрезентације у земљи	3 .720 ,00 КМ
412 943	Расходи по основу организације пријема, маниф. итд.	1 .819 ,46 КМ
412 971	Расходи по основу пореза на терет послодавца	750 ,31 КМ
412 972	Расходи по основу доприноса за особе са инвалидитетом	681 ,48 КМ
412 975	Расходи за административне таксе	70,20 КМ

412 999	Остали непоменути трошкови	4 .133 ,29 KM
Укупно за рачун 4129 - Остали неklasификовани трошкови		90 .209 ,36 KM

Економски код 4129 (Остали неklasификовани расходи) предвиђено је 91.000,00 KM, а извршено 90.209,36 KM.

- Конто 5113 – Издаци за набавку постројења и опреме:

511 327	Издаци за набавку остале канцеларијске опреме, алата и инвентара	123 ,41 KM
511335	Издаци за набавку рачунарске опреме	269,10
511 364	Издаци за набавку сценске и позоришне опреме	22 .528 ,45 KM
Укупно за конто 5113 - Издаци за набавку постројења и опреме		22 .920 ,96 KM

Економски код 511300 (Издаци за набавку постројења и опреме) износи 50.000,00 KM, а троши се 22.920,96 KM.

Директор

Југоратско позориште „Семберија“

Иван Петровић

ПРОГРАМ РАДА ЗА 2025. ГОДИНУ

Бијељина, јануар 2025. године

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Градско позориште „Семберија“ је професионална установа културе која се бави музичко-сценском дјелатношћу. Као професионална установа постоји од 2019. године. Градско позориште „Семберија“ Бијељина своје представе изводи на сцени Центра за културу у Бијељини. Позориште је у моменту писања овог плана у поступку секторске реорганизације на Умјетнички (сектор драме) и Општи и технички сектор.

Прва премијера *Комедија ометена у развоју* Миливоја Млађеновића у режији Душана Тузланчића изведена је 6. фебруара 2020, и тај дан је усвојен као будући Дан позоришта. Репертоарска политика је у складу са моделом градског професионалног позоришта. Заступљена су дјела класичних и савремених домаћих и свјетских писаца. Осим продукције позоришних представа, Позориште покушава да његује и различите форме едукативних, промотивних и других позоришту сродних програмских активности (промоције позоришних књига, сусрети с позоришним умјетницима, тематске изложбе, трибине, итд.)

Према показатељима о посјети публике и реакцијама позоришне и културне јавности земље и региона (селекције фестивала, позоришне критике, извештаји, коментари, интервјуи), позориште је у потпуности оправдало своје постојање у функцији задовољавања културних потреба грађана Семберије у области позоришне умјетности.

Планирани програм сачињен у најбољој намери, али су могућа одступања и у погледу предвиђених термина, као и измјена аутора пројеката.

РЕПЕРТОАРСКЕ ЈЕДИНИЦЕ

За 2025. годину планиране су репертоарске активности Градског позоришта „Семберија“, према распореду како слиједи;

1. КАВЕЗ

(поетски театар)

Адаптација и режија Валентина Видаковић, према стиховима народне поезије и савремених српских пјесника

Премијера: јануар / фебруар 2025.

Текстуални предложак за представу *Кавез* Валентина Видаковић је саставила уврћући чврсто нити народне усмене традиције, те стихове Милене Марковић и Радмиле Петровић. При том су бирани, понекад и обазриво тргани они стихови чија је тематика жена и њена судбина, тачније континуирано страдање и заточеништво женског бића од памтивијека. Иако је поезија из три извора, различита и по свом стилском устројству и по времену настанка и поетичким опредјељењима ауторки, а нарочито кад је ријеч о усменој поетској традицији која одудара од урбаних пјесничких гласова Милене Марковић и Радмиле Петровић, редитељка је успјела да састављајући литерарни предложак нађе њихов заједнички садржилац. Потлаченост, потиштеност, тјескобност, доминација мушкарца су главне одлике ове поетске творевине. Дијалогичност је битна особина овог преплета традиционалног и модерног пјевања.

Преовладава непосредан разговорни стил, јасан и пријесан, сочан језик, емоционално снажан. То доказује да поезија може и на другачији начин да се представи, потврђује да поезија која садржи перформативност, може да се сценски приближи публици. Преплет римованих стихова традиционалне лирске поезије и слободног стиха и наративне поезије, тај судар рурално-традиционалистичких слика са урбаном стварношћу 21. вијека, одјекује снажном симболичком силином женске/људске судбине, свеопштим криком за слободом.

Тако настаје јасно ангажован предложак за представу од транспарентне и емотивне поезије. Употреба аутентичних пјесничких гласова наших пјесника који заузимају позицију бунтовне кћерке/жене говоре отворено о патријархалном поретку, родитељству. Такође се уочава и особен интертекстуални дијалог о граду који у контакту са народном лирском поезијом поприма пародични тон побуњеног женског гласа. Текст представе функционише као свјестан поетички став и бјелодан је одговор на питање да ли поезија још увијек може да нас узбуди, а које се налази у основи овог финог театарског ткања.

2. Јован Стерија Поповић: ЗЛА ЖЕНА

Режија: Богдан Јанковић

Премијера: мај / јун 2025.

Стеријина комедија „Зла жена“ је свакако повод за истински ново сценско читање класике. Чежња за љепшим и смисленијим животом, како то скоро неизоставно бива у Стеријиним комадима, гдје се појединац отима из смртоносног загрљаја паланачког реда и поретка, основа је на којој почива ово дјело на који се надовезује и проблем насиља у породици које се врши над женом. Овај тематски и идејни комплекс актуелнији је него икада раније и одлично се надовезује на низ представа бијељинског позоришта које, из различитих перспектива третирају ову тематику („Хасанагиница“, „Мила - глумица у немилости“, „Певање и ћутање Софке Николић“).

Редитељ Богдан Јанковић има могућност да театарски отвори дискусију са Стеријиним тезама о злој жени и агресиви преваспитавања. То може бити повод за и слојевиту игру која се игра у друштву, у породици, међу половима, карактерима, друштвеним слојевима и класама.

Према редитењској експликацији, потчињеност и униженост жене - на психолошком, али и на друштвеном и економском нивоу и понижавање жене у друштву, вјековно убијање њене слободе и самосвијести изванредна је прилика за дубоку студију позоришта и друштва, човјека и времена.

3. Карло Голдони: МИРАНДОЛИНА

Режија: Иван Петровић

Премијера: октобар 2025.

Циљ овог позоришног пројекта, инсценација Голдонијеве брзе, забавне и духовите пучке комедије, изграђене на темељима комедије дел арте, није пуко развијање њене забавне компоненте, него и потрцртавање њеног друштвеног ангажмана.

Мирандолина пружа могућност да се прича о самосвјесној крчмарици која завођењем припитомљава преваспитава и кажњава типичног женомрсца фокусира на итекако актуелну причу о родним односима. Истовремено, у будућој представи ће се до максимума искористити комички потенцијал Голоднијеве драме, њена фарсичност, брзи темпо и ритам у акцији препознатљивих, пластичних типова и ситуација. Залуђеност женом око које се "све врти", иначе често опсервираној теми у драмској књижевности а која у ствари, мудра, окретна и вјешта, усмерава радњу, у Голдонијевој *Мирандолини* има специфичан аспект: показује како у једној скоро бизарној појави као

што је “техника завођења” нема значајније разлике међу људима различитих особина и друштвеног статуса. Тако ћемо умјесто свеprisутне приче о унижености и потлачености жена овом представом настојати да афирмишемо дух оштроумности који је у основи аутономности и слободе људског бића, без обзира на традиционаалну родну одређеност

4. ПОЕТСКИ ТЕАТАР ЈОВАНА ДУЧИЋА

текст: Миливоје Млађеновић

Премијера: септембар /децембар (у зависности од тога да ли се ради о пригодној типској или класично репертоарској представи)

Драмски колаж ослоњен на поезију, прозне и друге текстове Јована Дучића. Вријеме, мјесто и тежиште драмске радње јесу догађаји везани за службовање Јована Дучића у Бијељини.

Послије завршене учитељске школе у Сомбору, у Семберију долази, са репутацијом даровитог пјесника, млади учитељ Јован Дучић који ће битно утицати на стварање, на промјену друштвеног и културног живота у овом тада малом мјесту у које тек повремено продиру културни утицаји модерног доба. До тада су Светосавске свечаности у Бијељини биле најзначајнији културни догађај овог града и Семберије. Те 1894. године свечаност је посебно припремана, јер је у цијелу организацију био укључен и млади учитељ Јован Дучић. У припреми су му помагали најталентованији чланови из угледних српских породица у Бијељини, међу којима је била и Магдалена Николић – Живановић. Тако почиње прича о трагичној љубави између Магдалене Маге Живановић, прве пјесникиње из Бијељине и једног од највећих српских пјесника и књижевника Јована Дучића... Овај и други догађаји, међу њима и забране вршења учитељске дужности у српским школама у Босни и Херцеговини због патриотизма који је исказивао у пјесмама и због његовог утицаја на младе, након чега је Дучић морао да напусти Бијељину нашли би своје место у структури будуће представе. Степен сложености овог позоришног пројекта (пригодна представа или стандардна репертоарска јединица) зависиће искључиво од финансијских могућности и биће утврђена у сарадњи са Оснивачем позоришта.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ

- ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ “УНЕСИ ДРАМУ” - БИБЛИОГРАФИЈЕ ИЗДАЊА ИЗ ПОЗОРИШНЕ, ДРАМСКЕ УМЈЕТНОСТИ И ДРАМСКИХ ТЕКСТОВА ИЗ ФОНДОВА ЈУ НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ „ФИЛИП ВИШЊИЋ” У БИЈЕЉИНИ, АУТОРКЕ ЈЕЛЕНЕ КАЛАЈЦИЈА – јануар 2025.
- ДАНИ МИЛОША ЦРЊАНСКОГ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ – поетско вече посвећено дјелу Милоша Црњанског, а у сарадњи са Културним центром Војводине „Милош Црњански” – април 2025.
- ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ “ПТИЦА НА ГОЗБИ” АУТОРА НЕБОЈШЕ БРАДИЋА И ДРУГИХ ИЗДАЊА СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА (у оквиру манифестације “Вишњићеви дани”)
- ДВОДНЕВНИ СЕМИНАР ЗА РУКОВОДИОЦЕ ДРАМСКИХ И РЕЦИТАТОРСКИХ СЕКЦИЈА У ОСНОВНИМ И СРЕДЊИМ ШКОЛАМА септембар/октобар 2025.

Градско позориште „Семберија“ је установа у којој би ученици требало интензивније да се сусрећу с позориштем као гледаоци, реципијенти позоришног уметничког дјела, а такође и у својству „партнера“ у образовном процесу. Стога би Позориште требало да дјелује и као лабораторија за практично огледање учитеља, наставника и професора у овладавању елементима драмске и позоришне умјетности и првенствено примјене знања и вјештина из ове области у ваннаставним активностима, односно у руковођењу драмских секцијама у основним и средњим школама на подручју Семберије и подмајевичког краја (Бијељина, Угљевик, Лопаре, Зворник).

Стога ће се организовати дводневни Семинар који би требало да полазницима пружи нужно потребна знања из области Дrame и позоришта. За цјеловито и темељно, ауторитативно и компетентно савлађивање ове проблематике, руководиоцима драмских секција су нужно потребна већа знања из области драме и позоришта, него што су садржана у наставним програмима.

Добар, ако не идеалан модел у едукацији руководиоца драмских секција био би онај који би у себе укључио основе историје драме и позоришта уопште, а потом и неке елементе који данас чине окосницу Примијењеног позоришта: развој Дrame и Театра у образовању, упознавање са моделима учења и искуствима важних драмских педагога; интерактивни рад; Учитељ и театарски умјетник као водитељи процеса драме у образовању; Вођење интерактивних радионица у учионици; Драматизација школских предмета из наставних планова и програма школа; драмске конвенције као технике грађења и развоја драмске приче; ученици као сарадници учитеља и театарског умјетника у процесу учења.

У раду Семинара ће се указати и на специфичност будућег образовног профила, учитељ/наставник-редитељ.

Отуда је за успјешно васпитавање најмлађе публике веома важно да се учитељ/редитељ упозна дубински са значењем термина сценске умјетности. Прави напредак у овој области биће постигнут тек онда када се у потпуности формира звање учитељ/наставника-редитеља, који ће владати умијећем режије у складу са захтјевом васпитно-образовног рада у школским установама.

- ФОРМИРАЊЕ КЛУБА ПРИЈАТЕЉА ПОЗОРИШТА;
- ИЗДАВАЊЕ ИЗАБРАНИХ ДРАМСКИХ ДЈЕЛА МИЛИВОЈА МЛАЂЕНОВИЋА, два тома (неопходно је и правно-формално извршити дорегистрацију Јавне установе, да би се регистровала и издавачка дјелатност);
- ПРИПРЕМЕ ЗА ОРГАНИЗАЦИЈУ ВЕЋЕГ НАУЧНОГ СКУПА ПОД РАДНИМ НАЗИВОМ „БУДУЋНОСТ ПОЗОРИШТА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ“, који је планиран за фебруар 2026. године, са издавањем пратеће стручне и научне публикације.

ГОСТОВАЊА У ЗЕМЉИ И РЕГИОНУ

Планирамо гостовања у позориштима са којима је постигнут договор о размјени гостовања на бази реципроцитета: Градско позориште Градишка, Позориште Приједор, Народно позориште Републике Српске, Народно позориште Источно Сарајево, Позориште младих Нови Сад, Градско позориште Бечеј, Краљевачко позориште, Крушевачко позориште, Градско позориште Вировитица, Градско позориште “Јозо Ивакић” Винковци, Прешерново гледалиште Крањ, Местно гледалиште Птуј, Народно позориште Тузла.

Градско позориште „Семберија“ покушаће да организује током године гостовања неких од ових позоришта на сцени у Бијељини. Тиме би бијељинска позоришна публика имала током године прилику да континуирано види стваралаштво ПРАВИХ позоришта, која доста ријетко и организацно тешко могу гостовати у Бијељини на комерцијалној основи.

ФЕСТИВАЛИ

Учешће на позоришним фестивалима је немогуће планирати са извијесношћу, јер то зависи од устројства фестивала, пропозиција и селектора, али ће представе бити понуђене свим релевантним фестивалима у земљи и региону.

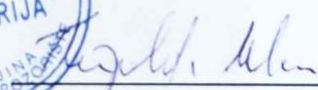
ОПЕРАТИВНИ ЗАДАЦИ

- синхронизација календара догађаја и сарадња са Центром за културу везано за координацију комплетне слике позоришног живота у Бијељини, као једна од тема на чијем плану није постигнут довољан напредак претходних година;
- проширење Радне групе за стицање статуса Народног позоришта представницима оснивача(градска управа, градска скупштина)
- израда нове систематизације у складу са петогодишњим развојем позоришта и упутствима Радне групе за стицање статуса народног позоришта
- формирање техничког апарата позоришта, обука специјализованих техничара, као горући проблем организације позоришта у наредном периоду;
- континуирана едукација ангажованих позоришних умјетника и радника;
- повећање промотивних активности.

Директор

Градско позориште „Семберија“

Иван Петровић